

Во съи и веанкій понедѣльникъ

Л Взырающе на мѧ, рѣказъ єси гдн твоимъ ученикамъ, не мѣдрѣствуйте высокамъ, но сошведнте смиренныими: мою, юже пію, пійте чашъ, іако да во цркви Оца со мною прославитеся.

Таже ірмосъ: Возвѣличилъ єси Христъ: И поклонъ до земли.
Съзапостіларій глемъ трижды, коинъ и со сладкопѣніемъ. Сей же глаголетсѧ до великашъ четвертка, поется же погредъ цркви ѿ пѣвца, и противъ глашаетсѧ ѿ насъ: Чертогъ твой виждъ спсе монъ, оукрашенный, и одѣжды не имамъ, да видъ въ Онь: просвѣти ѿдѣканіе душъ мою свѣтодавче, и спаси ма.

На хвалитехъ стихіи самогласны на д, гласъ 6:
Грядыи гдь къ вольной стрѣти, апамъ глаголаше на путь: се въходимъ во іерлімъ, и предастся сїзъ человѣческій, іакоже єсть писано ѿ немъ. пріиднте оубо и мы, оумртвимся єгѡ ради житѣйскимъ сластемъ, да и ѿживемъ съ нимъ, и оуслышимъ волища єго: не ктому въ земный іерлімъ, За єже страдати: но въходжду къ Оцъ моемъ, и Оцъ вашемъ, и бгъ моемъ, и бгъ вашемъ, и возвышу въ горній іерлімъ, въ цркво ибное. Два.

Гласъ 6:

Достигше вѣрнїи спасительную стрѣть Христа бга, нензреченое єгѡ долготерпѣніе прославимъ: іако да благодѣятемъ своимъ гово здѣгнетъ и насъ оумривленныхъ грѣхомъ, іако бгъ и члвѣколюбецъ.

Дважды.

Слава, и нынѣ, гласъ то же:

Гдн грядыи къ страданію, твою оутверждада ученики, глаголалъ єси Особъ пріемъ ихъ: іако глаголъ моихъ не помните, таже прежде рекохъ вамъ: іако всакомъ пророкъ и есть писано, токмо во іерлімѣ оубіенъ быти. нынѣ оубиши время настонти, єже рекохъ вамъ: се бо предаютъ рабами